

Z českých vlastí

Úmrtí. Dne 1. ledna zemřel v Praze ve všeobecné nemocnici Ivan Nikolajevič Kejzlar, profesor a skutečně tajný a státní rada z Nikolajeva v jižním Rusku. Týž byl rodák Červenokostelecký, každoročně trávil prázdniny v Kostelci a neblahé události v Rusku ho tak rozrušily, že po delším ošetřování nervové chorobě podlehl. Budiž mu čestná paměť.

V žertu zastřelil sestru. — V obci Widitzmühle blíž Otovic u Karlových Varů odehrálo se v neděli dne 30. prosince vzrušující drama. Arnošt Fuchs, 13letý žák měšťanské školy, našel v ložnici pod postelí pušku, kterou tam jeho bratr uložil. Chlapec domnívá se, že puška není nabita, namířil na svoji sestřičku, ležící v posteli a pravil: "Už nevstaneš, já tě zastřelím!" Tato slova, pronesená žertem, stala se strašlivou pravdou. Rána třeskla a celý náboj vnikl šleté dívce do prsou. Nešťastnice druhého dne zemřela. Aby zármutek rodiny byl ještě větší, zhoršil se stav nemocné 18leté sestry do té míry, že lze se obávat nejhoršího.

Originální prohlášení nově zvoleného poslance. — O jednom z moravských poslanců tvrdilo se, že neumí ani — psát. Týž zaslal proto "Podřipanu" následující překvapující opravu: "Není pravda, že psát neumím, není pravda, že jsem se do protokolu o volbě zveřejnil třemi křížky, není pravda, že jsem byl členem volební komise, není pravda, že mně byl protokol k podpisu předložen, není pravda, že jsem v Třebíči na faru chodil stípat dříví (1), není pravda, že kvalifikace mně úplně stačila, abych se dostal ko klerikální kandidátní listiny, není pravda, že jsem po trapném přiznání, že psát neumím, zvedl palec ruky a poznamenal křížkem na čele, na ústech a na prsou. V Třebíči, dne 17. prosince 1906. Jan Jilek, zem. poslanec. — Že by poslanec mohl se odhodlati k takovéto "opravě", to musí opravdu každého překvapit.

Zima na Pošumaví. — Z krajů pošumavských docházejí četné zprávy o kruté letošní zimě, která na obyvatele horských končin tím větší doléhá měrou, čím méně byla očekávána a předvídána. Pěkná podzimní pohoda letošní opravňovala k naději, že i zima bude mírnější než léta předešlá. Dlouho dala na sebe čekati, ale když přišla, jakoby nahladila chtěla to, co zameškala. Vysoké vrstvy sněhu pokrývají nejen vrcholy hor a návrší, ale plní i široká údolí, tvořící mohutné závěje u silnic a cest. Vše mizí v zátopě sněhu; zmizela pole, zmizely chaty, vesnice kryje sněhová běl. Kdož za léta šli tímto krajem, sotva by poznali dnes jeho tvář. Zdali si vzpomenu ti, kteří v létě krásnou se kochali horských těch končin, na ty, kdož s úporným rvou se tu živem! Zdali si vzpomenu ubohých dětí v chatrných satech, brodících se sněhem v soumraku rána po pustých cestách do české školy!

Loupežná vražda a štědrém večeru. — Nedaleko obce Sovadiny u Bystřice na Moravě nalezen byl o Štědrý večer tovární dělník Hrabák ze Sovadiny v bezvědomí a krví zbrocen. Dělníci donesli ho do Bystřice a rychle přivolání lékař zjistil několik hlubokých sečných ran na hlavě, způsobených ostrým nástrojem, dle všeho sekýrou. Lebeční kost byla roztržena tak, že byl mozek obnažen. Oděv též raněného byl na mnoha místech rozdrán a neal stopy zoufalého boje. V kapsách bylo 11

korun a několik haléřů. Lékaři podařilo se Hrabáka vypravit na chvíli k vědomí, a tu vypravoval, že se na cestě jeho kamarád Folinger vrhl na něho se sekýrou, chtěje ho obrátit o peníze. Je zraněn velmi nebezpečně, ale snad se lékařům přece podaří zachovati ho při životu. Folinger mezitím přešel a aby uvedl své pronásledovatele na nepravou cestu objevil se na několika místech a vypravoval, že pojedl do Vídně, jinde opět, že do Čech. Četnictvo telefonovalo a telegrafovalo na všechny strany a konečně zatkl Folingra v jeho bytě. Přiznal se úplně k svému činu a udal, že chtěl peníze Hrabákově uloupiti, aby pomohl své ženě a dětem, které ve Vídně žijí ve velké bídě. Byla u něho nalezena zakrvácená košile. Sekýru ukradl v továrně a po činu ji hodil cestou za plot do zahrady. Peníze už nemohl Hrabákově z kapsy vytáhnouti, jelikož se blížila žena a Folinger se obával, že bude poznán. Truchlivý případ štědrovečerní vzbudil v celém okolí Bystřice značný rozruch.

Tragedie rodiny vystěhovalcov. — Rolník Varga ze Szerdaku v Uhrách rozhodl se, že se vystěhuje do Ameriky a až si opatří výdělek, že má za ním přijeti žena s oběma dětmi. Manželka jeho snažila se ho od tohoto úmyslu odvrátiti, ale marně. V min. dnech jel na nádraží do Bastyahagu, aby nastoupil cestu; manželka s dětmi jej provázela. Ještě v poslední chvíli snažila se manžela přemluvit, aby od cesty upustil a když její prosby byly marny, vrhla se s oběma dětmi před příjíždějící vlak. Strojvůdce nemohl již zastaviti a matka i děti byly vytaženy z pod kol jen jako zohavené mrtvoly. Varga klesl bez vědomí k zemi a musil býti dopraven do nemocnice.

Pomozte bratrům Slovákům. — Čechové ve vlasti vydali následující provolání: Násilí, kterým vystupuje maďarská vláda v Uhrách oproti Slovákům, musí v každém spravedlivém člověku vzbuditi odpor. A tam trpí naši bratři za to, že hlásili se k svým právům lidským a občanským, žádajíce, aby měli slovenské školy a v úřadech aby se domluvíli jazykem rodným. Ale vláda maďarská, která na úkor jiných národností a zvláště Slovanů se chce číselně i morálně obohatiti, zavírá Slovákům všechny prameny vzdělání, pronásleduje vůdce slovenské a trestá je jako vlastizrádce vězením a pokutami. 16. listopadu m. r. odsouzen v Prešpurku poslanec Juriga na dva roky vězení a 1200 K pokuty, dne 6. prosince odsouzen v Ružomberku Andrej Hlinka, Dr. Vávro Šrobár a j. — Pat rokov a šest mesiacov vazena a 4600 korún pokuty za tu našu slovenčinu! — Pomozme Slovákům pokutu sehnati! Posílíme je v boji nejen hmotně, ale i morálně, aby cítili, že za nimi stojíme, že chvějeme se o jich bytí, že sledujeme jich snahu a oběti, že důvěrou nás síli poznání, že uvědomění na Slovácku se zdvihá. — Pomozme každý třeba malým obnosem, ale pomozme rádi a rychle!!!

Mrtvoly udušených manželů 11 dní v bytě. — Z Č. Budějovic se sděluje: V pátek dne 21. m. m. k večeru roznesla se městem vzrušující zvěst, že dva lidé nalezeni byli plynem udušeni v bytě teprve jedenáctého dne po své smrti. A záhy již zástupy lidí putovaly k malému domku č. 25 v Hradební uličce (v části mezi Sternekovou a Kužžskou), kde bydlili bývalý lidácký měšť. sadů, nyní zelinář Votruba, jednoruký to starý chudáč, se svou ženou Anastasií. Tito ubozí lidé totiž stali se obětmi dílem nešťastné náhody, dílem oloupeního šlendria-

nu, zadusivše se svítíplynem, jenž v Hradební ulici z prasklé roury unikal a v příbytek Votrubových štěrbínou pode dveřmi vnikal. V pátek dne 28. prosince odpoledne odhalena teprve tragedie, která se v příbytku Votrubových udála v noci před 11 dny. Když totiž zelinář Šamberger chtěl jíti k Votrubovým, aby mu přenechal nějakou cibuli, bylo mu divno, že nemohl se do bytu dostat a když pak zvěděl, že Votrubovi již po řadu dní nebyli viděni, pojal podezření, jež zvýšilo se tím, že když nahlédl klíčovou dírkou do bytu, ušel klíč uvnitř ve dveřích třéti. Oznamil tedy případ pozavládlo ticho, ale hned na to bylo zase rušno. Jedni se smáli, jilicli, která dala byt otevřítí. A tu naskytl se vstoupivším smutný pohled. Vstříc zavalil jim odporný zápaeh a na zemi u dveří spatřili shroucená dvě těla lidská, ztuhlá a v rozklad již přecházející. Byli to ubozí manželé Votrubovi. Vyšetřilo se záhy, že zadusili se unikajícím plynem. Poloha těl jejich na zemi nasvědčovala, že plynem omámeni vstali z lože a chtěli otevřítí dveře, ale

neměli již síly a klesli u nich, kde také umřeli. Obě mrtvoly ponechány v původním stavu až do příchodu soudní komise, načež dopraveny do umrlčí komory za účelem pitvy. Jest nepochopitelné, kterak mohli manželé Votrubovi zůstatí nepohřešení plných jedenáct dní a vypráví se v té příčině leccos, co by nesvědčilo o přílišné bdělosti policie. — Tak na př. slyšeti bylo tvrzení, že již před 10 dny kdosi upozornil policejního strážníka na to, že Votrubovi nevycházejí z bytu a klíč že je uvnitř zastrčen, ale nestalo se nic k vysvětlení záhady.

Pi. Rosie Kretschmer

ranhojička
a vyrazitelka a proslulá
české kořeně a bylinné masti s druby
Jest výborným prostředkem proti otravě krve, dále léčí kostičer, revmatism, čerstvé nebo zastaralé rány, oční neduhy, vyrážky, lišej atd. Tyto masti vyléčily sta trpících a pro svoji spolehlivou účinnost nemají sobě rovných. Navštivte ji osobně nebo dopište, udáje popis své choroby.
Krabíčka (5 unci) ..... 50c.
Na venek poštou ..... 55c.
Adresujte:
MRS. ROSIE KRETSCHMER,
16m3 1942 So. 16th St., Omaha, Neb.

GEORGI & VITAK,

(Five Louis Vitak)
Píšte si o cenníky, jsou zdarma. 4663 Gross Av. cor. 47 and Ashland Av., Chicago
Prodáváme veškeré hudební nástroje za tovární cenu.
Jsme výhradní vyrazitelé vyhlášených "Pearl Queen" Concertin a máme též pravé české harmoniky nejlepší jakosti. — Jedni zástupcové pro Ameriku slavných a světově známých dechových nástrojů vyráběných V. F. Cerveným a Synem pro které jsou doporučeny na všech světových koncertovních: v Praze, Paříži, Lipsku, Bruselu a jinde. Náš obrovský tovární sklad, přívaz a vývoz hudebních nástrojů po celé Americe dokazuje nejlépe pověst našeho obchodu a důvěru, kterou chováme u ct. obecnosti. [9m6]
Nakladatel českých hudebnin. Správky všech nástrojů se vyřizují.

PRAMEN ZDRAVÍ.

Kde naleznou nemocní své uzdravení?

Po celé Americe mezi veškerými národy najdete početné lidé, kteří trpíce na různé, těžké a zdanlivě nevyléčitelné nemoci, chodíli od doktora k doktoru, kupovali různé patentní v novinách a kalendářích vychvalované léky, psali na různé léčební ústavy a nikde nenalezli pomoci, ale všude museli draze zaplatiti, tak, že pouze své peníze ztratili.

DOKTOR NENÍ JAKO DOKTOR, to ať si každý dobře zapamatuje. Jeden studoval mnoho, druhý méně a mnohý pouze pro získání titulu. Tak se stalo, že mnohé léčební ústavy zde v Americe byly založeny lidmi, kteří se starali pouze o peníze nemocných nikoliv o jejich zdraví.

Kam tedy se obrátiti v případě nemoci? Na tuto otázku je lehká a jednoduchá odpověď: Nejlépe učiníte, když se obrátíte s plnou důvěrou na nejstarší a nejspolehlivější léčební ústav a to je:

Dr. Collins N. Y. Medical Institute,
140 W. 34th Street, New York, N. Y.

a dostanete tu nejlepší lékařskou pomoc a nejlepší léky, které nikde jinde nekoupíte. Toto jest jediný, jistý a bezpečný způsob jak možno docíliti úplného zdraví. Professor lékař v tomto ústavě prokoumá vaši nemoc dle popisu, a připraví vám léky, které vás jistě uzdraví jako uzdravily tisíce a tisíce jiných.

Čtete co piší uzdravení lidé o tomto ústavě.

Byl nemocen na ledviny.
Allentown, Pa., 11. Dubna '06.
Milý p. Doktore!
Vaše léky jsem spotřeboval a jsem se úplně uzdravil z bolesti v křtí a ledvinách. Na dŕkaz pravdy, zasílám Vám svou poděkování, že jste mne vyléčil a připojil těchto několik řádků, která můžete uveřejnit v časopisech, aby krajany v případě nemoci věděli kam se mají obrátit o pomoc.
Váš oddaný
Jan Tomesh,
321 So. Jordan St., Allentown, Pa.

Trpěl na zúduchu (astmu) a bronchitís.
Jackson, Minn., 4. Května 1906.
Vážený p. Professore!
Výsledak mého léčení u Vás jest, že se cítím velmi dobře, kašel přestal, bolesti v prsou pomínuly a těžké dýchání mne více neobtěžuje. Domníval jsem se, že dostávám současně nebo mi to každý říká kdo mne spatřil. Teď vyhlídím v tváři dobře a mne přátele se diví, jak jsem se mohl tak brzy uzdravit. Buďte Vám povděčný po celý život za vaše vyléčení.
S ctou jsem dobře přielic přitel váš.
Henry Stray,
Jackson, Minn.

Vyléčená ze žaludeční nemoci.
Vážený p. Professore!
Nemohu se zdržeti abych Vám navypočetil mé nešťastné štěstí, díky za vyléčení z této choroby, "dispepsie", na kterou jsem byla v úby nemocná. Léčila jsem se u mnohých doktorů a lékařů a vše bez úspěchu, až když jsem se k Vám obrátila o pomoc dostala jsem zdraví. Pozoruhodné je i to, že jsem se v tak krátkém čase uzdravila. I bez osobní prohlídky (s doporučením Vás lékařům, kdo jest nemocen aby se obrátil pouze k Vám o pomoc, s hlubokou ctou
Marie Vatrňová, New Barry Park, Cal.

Vyléčená z nebezpečné plicní nemoci.
New Rockford, N. Dak., 8. Dubna '06.
Ctělý pane Doktore!
Věděti Vám dávám, že jsem poslední léky od Vás přijala 5. února, které jsem dle návodu užívala. Zapsala jsem hned proto, že jsem chtěla zároveň poslat svoji podobiznu, z které seznáte jak jsem se cítila. Před několika měsíci byla jsem tak nemocná a hubená, že bylo na mně kosit vidět. Ani nevím, jak se Vám mána podobovost, že jste mne zachránil od jisté smrti. Moji rodiče a já sama neměla žádné naděje na vyléčení a přece vy jste mne uzdravil. Zůstávám Vám navždy vděčná.
Anežka Dušek, New Rockford, N. Dak.

Trpěl na chronický reumatizmus.
Ctělý pane Professore!
Kladu sobě za povinnost uvědomiti Vás a zároveň Vám poděkovati za dobrodlni, které jste mi prokazal, že jste mne vyléčil z Reumatismu na který jsem trpěl několik roků. Nabyl Vašich léků a dobrých rad, jsem přesvědčen, že bych trpěl nadále Reumatizmem, Chediá p. Bohu všechny bolesti mne omšly a tak veškeré chvilím a odporučuji Vás ko lékaře, který si toho právem zasluzuje.
S ctíou
Marko Lepetich, Olga, La.

Ze tyto listy a podobizny jsou pravé a ne vymyšlené, za to se každému ručí. Podobných poděkovacích listů dostáváme každý týden na sta ale jen některé s dovolením uzdravených lidí se uveřejnují v časopisech co ukázka.

Dr. E. C. COLLINS,
MEDICAL INSTITUTE.
140 West 34th St., New York, N. Y.
Úřední hodiny ve všední dni od 10 hod. ráno do 5 hod. odpo. V neděli od 10 hod. do 1 hod. odpo.